ΠΑΝΤΙΣΡΑ
αντικαπιταλιστικη • ενημερωση

Έληξαν οι εργασίες του 37ου, νόθου Συνεδρίου της ΓΣΕΕ, που οργανώθηκε με fast track διαδικασίες και την περιφρούρηση από τα ΜΑΤ και την αστυνομία. Η κατάσταση αυτή στη ΓΣΕΕ, έτσι όπως διαμορφώθηκε τα τελευταία τριάντα χρόνια, αυτό που δείχνει είναι ότι τίποτα δεν μπορεί να αλλάξει όσο η μεγάλη πλειοψηφία των εργαζομένων είναι εκτός συνδικάτων.

Οι εργαζόμενοι δεν οργανώνονται στα συνδικάτα όχι μόνο, γιατί υπάρχει εργοδοτική τρομοκρατία, απολύσεις, υψηλή ανεργία και ελαστική εργασία, αλλά και γιατί η εικόνα της ΓΣΕΕ, όπως και πολλών Ομοσπονδιών και Εργατικών Κέντρων, είναι αποκρουστική στα μάτια τους, αφού η πλειοψηφία της συντάχθηκε με τους ταξικούς της αντιπάλους, δικαιολόγησε και υπηρέτησε τις μνημονιακές πολιτικές και είναι ο προνομιακός συνομιλητής της τρόικας, του ΣΕΒ και των κυβερνήσεων. Δεν είναι τυχαίο ότι αυτή η ηγεσία είναι απούσα από τους αγώνες και δεν μπορεί να πορευτεί μαζί με τους εργάτες στον δρόμο του αγώνα.

Η αναβολή δύο φορές του συνεδρίου της, πέρσι, και η πραγματοποίησή του, με την τρίτη απόπειρα στις 25 Φλεβάρη, και μάλιστα με χειρότερους όρους και χωρίς καμιά συζήτηση, αναδεικνύει όχι μόνο τις ευθύνες της πλειοψηφίας, αλλά και το αδιέξοδο της γραμμής της ΔΑΣ/ΠΑΜΕ. Ενώ η ηγεσία του μιλούσε για συνδικαλιστική μαφία και συνεχώς κατήγγειλε το συνέδριο ως νόθο και συνέδριο – παρωδία, δεν πήρε καμία ουσιαστική πρωτοβουλία ευρύτερης συνάντησης συνδικαλιστικών δυνάμεων και συνδικάτων του δημόσιου και ιδιωτικού τομέα, με σκοπό το συντονισμό τους σε μια προσπάθεια υπέρβασης αυτής της κατάστασης της σήψης που επικρατεί στην κορυφή της ΓΣΕΕ. Με τη συμμετοχή στη διορισμένη διοίκηση της ΓΣΕΕ και παίρνοντας μέρος στο συνέδριο αυτό, νομιμοποίησε τις διαδικασίες του και είναι σαν να αποδέχεται ότι αυτή η κατάσταση δεν μπορεί να αλλάξει. Ότι τον πρώτο και τελευταίο λόγο τον έχει αυτή η γραφειοκρατική εργοδοτική ηγεσία.

Λύση δεν αποτελεί να δοθεί νέο ραντεβού, μετά από τρία χρόνια, μιας και μέχρι τότε δεν θα έχει αλλάξει κάτι, αφού η σύνθεση των συνεδρίων και η ηγεσία της ΓΣΕΕ, αναδεικνύονται από έναν μικρό αριθμό των συνδικαλισμένων εργατοϋπαλλήλων (ούτε το 10%) και μάλιστα σε μεγάλη έκταση, με αδιαφανείς και νόθες διαδικασίες και με μεγάλο αριθμό σωματείων «σφραγίδων».

Σήμερα είναι αναγκαίο, όσο ποτέ άλλοτε, η ύπαρξη, η μαζικοποίηση, η ενδυνάμωση των συνδικάτων και ο ταξικός τους προσανατολισμός. Στην κατεύθυνση αυτή, απαιτείται η ανάληψη πρωτοβουλιών από ένα ευρύ φάσμα αγωνιστικών και ταξικών συνδικαλιστικών δυνάμεων και από ανένταχτους, τίμιους και ανιδιοτελείς συνδικαλιστές. Μια πρωτοβουλία που θα έχει ως στόχο το συντονισμό της δράσης και την ανάπτυξη αγώνων για την επαναφορά και την διεύρυνση των δικαιωμάτων των εργαζομένων και την υπέρβαση του διαχωρισμού των συνδικάτων σε ιδιωτικού και δημόσιου τομέα, στον περιορισμό του κατακερματισμού τους, στην αλλαγή της οργανωτικής τους δομής, που θα περιορίζει τη γραφειοκρατία και τον παραγοντισμό, στην εκκαθάριση των μητρώων τους και στη λήψη μέτρων που θα αποτρέπουν τις διπλοψηφίες ή την εγγραφή μελών που δεν έχουν την ιδιότητα του εργαζόμενου.

Η ΑΔΕΔΥ και συνδικαλιστικές οργανώσεις του ιδιωτικού τομέα δεν θα πρέπει να νομιμοποιήσουν τη νέα διοίκηση της ΓΣΕΕ και οφείλουν να πάρουν πρωτοβουλίες στην παραπάνω κατεύθυνση. Εμείς, σε μία τέτοια προσπάθεια, είμαστε διατεθειμένοι να συμμετέχουμε και να συμβάλουμε με όλες μας τις δυνάμεις. Στο πεδίο αυτό θα κριθεί η αξιοπιστία όλων μας.

26 Φλεβάρη 2020, από το **ΜΕΤΑ**